cõtinentie est indiciũ colũbine sim
plicitatis: testis innocẽtie. Lãpas
est pudice mẽtis iugit lucẽs vt nil
in ea turpe vl indecoꝝ residere at
temptet: qđ nõ illa ilico ꝓdat. Ita
expunctrix maloꝝ. et ꝓpugnatrix
puritatis innate. spẽalis glia ꝯtinẽ
tie est. Fame custos. vite decꝰ: vtu
tis sedes. vtutum primicie. nature
laus: et insigne totiꝰ honesti. Ru
bor ipe genaꝝ quẽ forte inuexẽit
pudor: q̃ntũ grẽ et decoris suffu
so afferre vultui solet? Usqȝ adeo
genitiuũ ai bonũ verecũdia est: vt
et q̃ male agere nõ verent: videri
tñ verecũdent: opera nimirũ tene
brarũ et digna latebris tenebris
occultãtes. Quid tã amicũ vẽcun
do aio. q̃z secretuz? Deniqȝ orare
volẽtes: iubemur intrare cubiclm
vtiqȝ secreti grã. Id q̃dẽ ad cau
telã ne corã orantibꝰ laus huma
na orõis furet fructũ: frustret effe
ctũ. Sed q̃d tã ꝓpriũ verecũdie. q̃z
ꝓprias vitare laudes: vitaẽ iactã
tiam? Quid tã indecoꝝ maxie a
dolescenti: q̃z ostentatio scitatis?
Bona ꝯmẽdatõ secuture orõnis.
si p̃mittas verecũdiam:

Ca. xvi. de tentationibꝰ sup psalmũ Qui hitat

Hoc p̃monitos vos cẽ vo
lo neminẽ sup trã absqȝ tẽ
tatione victuꝝ: vt cui for
te tollit aliq̃: alterã securꝰ aut pa
uidus magis expectet: et si petet
ab ea libẽari. vt nũq̃z sibi in corꝑe
mortis huiꝰ libertatẽ ꝑfectã seu re
quiẽ audeat polliceri. Qua in re ꝯ
siderãda nob est. tã benigna ẽga
nos diuine dispẽsatio pietatis vt
q̃busdã nos tentatõnibus patiat
diutiꝰ occupari: ne forte ꝑiculosio
res occurrãt. Ab aliq̃bus vo citiꝰ
liberet. vt possimꝰ in aliis q̃s nob
vtiliores forte p̃uidet exerceri. Ne
cesse ẽ vt veniãt tentatiões. Quis
eni coronabit: nisi legitie certaue
rit? Aut quõ certabũt: si desit qui
impugnet? Quid mihi cũ victoria
si nec in p̃lio fui? Impudentissime
mihi arrogo vel gliam sine victo
ria: vel victoriaz sine pugna. Sed
heu heu. nec mař fluctibꝰ. nec vita
ista carere põt tentationibus: nec
põt esse pax firma et solida: nisi in
regione sua. Tot tentationibꝰ ple
na ẽ vita nr̃a: vt nõ imerito tota
ipa tentatio debeat appellari. Sz
qui sumꝰ nos. aut q̃ est fortitudo
nr̃a: vt tã multis tentatiõibus re
sistere valeamus? Hoc erat certe
qđ q̃rebat deus: hoc erat ad q̃đ
nos ꝑducere satagebat: vt viden
tes defectũ nr̃m: ⁊ ꝙ nobis nõ sit
auxiliuz aliud ad eius miam tota
hũilitate curramꝰ. Cũ ergo tenta
tionis impetũ sentimus in cogita
tione. statim fugiamus ad ipm. et
humiliter postulemꝰ auxiliũ. Oẽs
eniz aliq̃ñ cadere necce est. dũ in h
seculo detinent. Alii collidunt. alii
nõ. q̃a dñs supponit manũ suã. Sz
quõ eos discernere poterimꝰ. vt
segregemus iustos ab iniustis?
Uerũ hoc interest int coꝝ casus